

Sygn. akt I C 2801/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant staż. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko S. B.

o zapłatę kwoty 163,07 zł

I. zasądza od pozwanej S. B. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 163,07 zł (sto sześćdziesiąt trzy złote 07/100) wraz z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 17 listopada 2011 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 107 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. pozwem z dnia 7 lutego 2013r. wniosła o zasądzenie od pozwanej S. B. kwoty 163,07 zł z ustawowymi odsetkami licznymi od dnia 17 listopada 2011 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 5 listopada 2010 r. poprzednik prawny powoda zawarł z pozwaną umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...) (...). Zgodnie z umową powódka dostarczała pozwanej energię do jej lokalu położonego w K. przy ul. (...). W związku z dostarczeniem energii strona powodowa wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) z dnia 2 listopada 2011 r. na kwotę 163,07 zł, która stała się wymagalna w dniu 16 listopada 2011 r.

Pozwana S. B. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w dniu 6 września 2013 r. przez Sąd Rejonowy w Kłodzku, w sprawie sygn. akt (...) wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła, że roszczenie jest przedawnione, a także że nigdy nie otrzymała wezwania do zapłaty ani faktury, a dochodzona należność jej zdaniem nie istnieje.

Pozwana wskazała, że wynajmowane mieszkanie w K. przy ul. (...) (...) opuściła w końcu roku 2011r., po uprzednim wyrejestrowaniu liczników w firmie powoda i na dzień opuszczenia lokalu nie miała żadnych zaległości w płatnościach wynikających z jego użytkowania, o czym świadczy fakt wyrejestrowania licznika. Świadczy zdaniem pozwanej o tym fakt, że wezwanie do zapłaty, faktura oraz pozew kierowane były na adres w K., przy ul. (...), gdzie pozwana rzeczywiście krótko po przeprowadzce z ul. (...) mieszkała. Pozwana wskazała, że nigdy nie otrzymała żadnego z w/w dokumentów. Zaś od 2013r. pozwana wraz z córką zamieszkuje we W..

Pomiędzy stronami bezspornym było, że łączyła je umowa kompleksowa umowa dostarczania energii elektrycznej z dnia 5 listopada 2010r., na podstawie której strona powodowa dostarczała do lokalu mieszkalnego wynajmowanego przez pozwaną położonego w K., przy ul. (...) energię elektryczną. Bezsporne było także, że w dniu 2 listopada 2011r.

pozwana sporządziła z osobą przejmującą lokal mieszkalny protokół zdawczo – odbiorczy na druku obowiązującym w firmie (...).

Sąd ustalił ponadto, następujący stan faktyczny:

W protokole zdawczo – odbiorczym na okoliczność przekazania/ przejęcia lokalu wskazano dzień przekazania lokalu – 2 listopada 2011 r., nr licznika (...), stan licznika na okoliczność przekazania/ przejęcia lokalu – 809 kWh. W protokole wskazano, że osoba opuszczająca lokal to S. B., zaś jej adresem zamieszkania i do korespondencji był adres: K., ul. (...). W protokole pozwana wskazała, że w związku z opuszczeniem lokalu prosi o rozwiązanie umowy kompleksowej za porozumieniem stron i rozliczenie końcowe prosi wysłać na adres wskazany w tym protokole. Protokół podpisała pozwana oraz osoba przejmująca lokal.

W tym samym dniu tj. 2 listopada 2011r. osoba przejmująca lokal mieszkalny wystąpiła z wnioskiem do (...) o zawarcie umowy kompleksowej o dostarczanie energii elektrycznej do lokalu położonego w K., przy ul. (...).

Strona powodowa (...) (...) sp. z o.o. z/s w K. w dniu 2 listopada 2011r. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 163,07 zł, z terminem płatności w dniu 16 listopada 2011 r. W fakturze wskazano, że obejmuje ona okres od 7 września 2011r. do 2 listopada 2011r. Wskazanie bieżące licznika nr (...) wynosiło 809 kWh a poprzednie 526 kWh, stąd zużycie 283 kWh. Zgodnie z fakturą do zapłaty pozostawała kwota 163,07 zł.

Ostatecznym przedsądowym pismem z dnia 15 listopada 2012 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 163,07 z odsetkami ustawowymi za każdy dzień zwłoki. Faktura oraz wezwanie do zapłaty kierowane były do pozwanej na adres wskazany w protokole zdawczo – odbiorczym tj. K., ul. (...). Wezwanie do zapłaty było dwukrotnie awizowane i niepodjęte przez adresata w terminie.

Dowód:

- protokół zdawczo – odbiorczy k. 96,
- wniosek o zawarcie umowy k. 97;
- faktura VAT z 02.11.2011 r. k. oraz wezwanie do zapłaty k. 27 – 28.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Bezspornym było, że strony łączyła umowa kompleksowa o dostarczanie energii elektrycznej oraz, że pozwana dniu 2 listopada 2011r. sporządziła i podpisała protokół zdawczo – odbiorczy, w którym wskazała dane dotyczące stanu licznika energii elektrycznej w opuszczanym lokalu przy ul. (...) w K.. W tym samym dniu strona powodowa wystawiła sporną fakturę, zgodnie z którą pozwana zobowiązana była rozliczyć się za zużytą energię elektryczną w okresie od 7 września 2011r. do 2 listopada 2011r. W protokole zdawczo odbiorczym pozwana wskazała swój adres zamieszkania, będący również jej adresem do korespondencji, na który – zgodnie z treścią protokołu – dostawca energii miał przesłać rozliczenie końcowe. Strona powodowa na tenże wskazany przez pozwaną adres kierowała do niej korespondencję.

Nie ulega wątpliwości, że strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej, a co za tym idzie zgodnie z treścią art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. strona powodowa zobowiązana była dostarczać do lokalu pozwanej energię elektryczną, a na pozwanej spoczywał obowiązek terminowej zapłaty ceny za kompleksową usługę. Rozliczenia za usługę zgodnie z umową odbywały się wg zasad, cen i stawek opłat objętych wskazanymi w umowie Taryfami i cennikami. Pozwana warunki te zaakceptowała, podpisując umowę. W związku z tym zgodnie ogólnymi zasadami wyrażonymi w art. 353 k.c. i art. 354 k.c. pozwana jako dłużnik powinna spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania. Pozwana zobowiązana więc była uiszczać należności zgodnie z wystawionymi przez stronę powodową fakturami, w kwotach i terminach wymagalności w nich oznaczonych.

Obowiązkiem pozwanej było też ostateczne rozliczenie się z dostawcą energii elektrycznej po przedstawieniu dostawcy protokołu zdawczo – odbiorczego. Zupełnie niezrozumiałe jest twierdzenie pozwanej, że z faktu sporządzenia protokołu zdawczo – odbiorczego (co pozwana błędnie nazywa wyrejestrowaniem licznika) można wyprowadzić wniosek, że na ten dzień nie miała ona zadłużenia z tytułu poboru energii elektrycznej. Przeciwnie, to właśnie ten protokół był podstawą dokonania końcowego rozliczenia kosztów dostawy energii elektrycznej pomiędzy zdającym lokal mieszkalny a dostawcą energii. Z treści protokołu wyraźnie wynika, że pozwana prosi, aby rozliczenie końcowe przesłać jej na wskazany w tym protokole adres. Zgodnie z protokołem stan licznika na dzień 2 listopada 2011r. wskazywał 809 kWh. Odczyt ten został ujęty w spornej fakturze, która była podstawą rozliczenia. Strona powodowa w oparciu o protokół zdawczo – odbiorczy po dniu 2 listopada 2011 r. kierowała do pozwanej korespondencją na wskazany przez nią adres w K. przy ul. (...). Obowiązkiem pozwanej było, w sytuacji gdyby ten adres przed rozliczeniem uległ zmianie, zawiadomić o tym dostawcę. Jednocześnie pozwana nie wskazywała, aby w listopadzie 2011 r. nie zamieszkiwała w K., przy ul. (...). Stąd w ocenie Sądu pozwana wiedziała, a przy dołożeniu należytej staranności powinna wiedzieć o istniejącym zobowiązaniu z tytułu dostawy energii elektrycznej do poprzednio wynajmowanego lokalu. Pozwana podkreślała, że od 2013 r. mieszkała we W., co dla oceny jej obowiązku wobec strony powodowej nie miało większego znaczenia. Pozwana zobowiązana była bowiem zapłacić należność objętą sporną fakturą do dnia 16 listopada 2011r.

Jednocześnie podkreślić trzeba, że chybiony okazał się zarzut przedawnienia. Niewątpliwie zgodnie z art. 554 k.c w zw. z art. 555 k.c. roszczenia powoda z tytułu sprzedaży energii elektrycznej przedawnia się z upływem lat dwóch. Pozew w niniejszej sprawie wpłynął do Sądu w dniu 7 lutego 2013r., a zatem przed upływem dwóch lat od dnia wymagalności roszczenia, tj. przed dnia 17 listopada 2013r. Stąd zarzuty przedawnienia roszczenia oraz jego nieistnienia okazały się chybione, a tym samym powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

Mając powyższe na uwadze powództwo należało uwzględnić w całości, w tym zakresie odsetek ustawowych należnych stronie powodowej zgodnie z art. 481 k.c. za czas pozostawania w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia tj. od dnia 17 listopada 2011 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c, w myśl którego strona przegrywająca proces zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Zważywszy, że strona powodowa w całości wygrała proces, pozwaną obciąża obowiązek zwrotu jej kosztów postępowania. Na poniesione przez stronę powodową koszty postępowania w łącznej wysokości 107,- zł, składają się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,- zł, 60,- zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17,- zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.